

Wij zouden van deze bijeenkomsten gebruik willen maken om een en ander nader te belichten. Want het is zeker dat er punten zijn waar ge u wel eens zorgen over maakt. Het onvermijdelijke is dat ge ook op deze wereld bent, er deel van uit maakt en ge ook voor Uzelf wel iets wilt bereiken.

U weet, dat het soms moeilijk is alles te begrijpen en alles in de praktijk te brengen op een wijze dat er geen afbreuk wordt gedaan aan de regel, waarin ge zoekt de hoogst mogelijke bereikingen te kunnen krijgen. Een mens zoekt naar waarden die hij normaal in het leven zoekt. En als de mens naar waarden zoekt van geestelijke achtergrond, dan begint hij voor zichzelf zo iets heiligs te maken, een tempel op te bouwen, een heiligdom te betreden. 't Zij in de praktijk of in gedachten, waar hij zijn vertrouwen in kan stellen. Een groot gedeelte van de bevolking en van organisaties twijfelen op den duur zelf wel aan deze grote waarden die er aan gehecht worden.

Enkele punten waar voor U waarde in ligt:

U kent in de wereld verscheidene tekenen, symbolen kruisteken bv. wordt onnoepelijk veel op deze wereld gedragen en ook wordt het in tekenen vastgelegd. U hebt nog andere punten waar zeer vroeg mee omgesprongen wordt, en als U, als buitenstaander, er even naar kijkt ben ge verstueld dat er zo weinig van deze zaken uitgaat. U zou kunnen zeggen dat het zo weinig macht en kracht vertegenwoordigt. Daarom is het misschien aan te raden te kijken hoe wij op dit ogenblik kunnen profiteren van iets dat nog niet zo direkt gangbaar is.

Iets meer praktisch dat U zelf kunt aanvoelen en onder- vinden, waarbij U uw eigen wezen iet wat meer kunt belichten. Belichten is een goede uitdrukking want een mens dringt in zich licht. Maar hij moet eigenlijk toch ook deze belichting in stand houden, en hij kan ze heel wat hoger op laten gaan dan dat ze op dit ogenblik schittert.

Wij zijn stilaan in een tijd gekomen van Aquarius. Aan en toe treedt er iets op dat schijnbaar vanuit de oost een zeer grote ontwikkeling zou meebrengen, en achteraf gezien wordt dat opgeslorpt door iets dat reeds bestaande is. Indien er een grote ontwikkeling bij te pas komt (ik heb deze studies mogen meemaken) en U het nieuwe wil brengen op een wijze dat ge zelf rechtstreeks de hand aan de ploeg kunt slaan.

Er zijn in deze wereld velen die heilige tekenen gebruiken en er zijn er weinigen die daar iets mee kunnen doen. Vandaaruit dat de konklusie genomen wordt in de stof, dat er iets meer bij moet zijn. Het zou bijna gelijk zijn bv. ik heb hier een zwaard liggen en dit kan als een machtig wapen dienen, maar dan moet er nog een hand zijn die daar een trilling van heeft, die daar mee om kan gaan, en wanneer het dan op de juiste manier gebruikt wordt, kan men pas spreken: "pas op daar is een zwaard". En zo gaat het met alles

Anderzijds gezien, van het oogenblik dat het de mens over het hoofd groeit datgene wat hij ziet of wat hij maakt, dan staan we ook wel stilaan tegen de chaos. En dat is helemaal niet de bedoeling van de Schepper. Nu, indien een mens op zichzelf kijkt welke gewoonte hij heeft, zal hij zeker vinden dat hij zich ofwel gedraagt volgens zijn innerlijk bewustzijn, dat hij meent dat het juiste is, en dat hij anderzijds deze gewoonte ongeveer gaat aanpassen aan de maatschappij waar hij toebehoort.

Men kan, indien men kortzichtig is, deze beide makkelijk in mekaar laten smelten. Maar zulke samsmelting gebeurt eigenlijk nooit zonder dat een automatische strijd in het organisme zelf plaats vindt. Daarom is het beste te denken dat u niet direkt zo gaat beantwoorden aan hetgeen wat van u geëist wordt, en dat nu ook niet zo direkt naar de eerste de beste impuls (uw gezak, en uw juistheid en goedheid) belevenswaardig geacht wordt. Men moet eens proberen van uit zichzelf iets te doen, een verandering in zichzelf aan te brengen.

Ons punt van uitgang zal zijn; "mens breng een verandering en vernieuwing aan in u zelf".

Op het oogenblik zijn er in de kosmos grote wijzigingen aangaang, grote vernieuwingen (veranderingen) zijn grotendeels al gebouwd. Dat is in de stof nog niet teveel te merken. Maar toch omdat ditgene wat leven betekend op deze aarde grotendeels geleid wordt door mensen die een bewustzijn hebben dat iets verder reikt dan het andere leven, en aan de hand van hun bekwaamheid daarin zeer zeker niet over het hoofd mag gezien worden. Gaat de mens die dus normaal betrachtting heeft deze krachten, deze vernieuwing, kunnen bereiken? Hij gaat via zijn denken een rijkere bron aanboren die hem mogelijkheden geven. Deze mogelijkheden zijn dan in den beginne heel miniem/ Die leiden tot niets anders dan de erkenning van het voertuig waar dat U in bent. Maar, om deze voorbereiding te geven moet een mens eerst proberen aan te voelen waarom hij zich tot zulke of enkele zaken getroffen voelt en waarom hij zich afgestoten voelt of onverschillig staat tegenover weer andere zaken.

Vb. Er zijn mensen die U kent, de ene is ziek en U bent direkt bereid die mens bij te staan. Er is dan nog iemand die U kent en die is ook ziek, nog een graad erger, en U staat er onverschillig tegenover. U hebt nog zelfs de mening dat U zegt "och 't is zijn eigen schuld". Toch zijn het 2 mensen, en U kent ze allebei. Tot de ene aangetrokken en de andere niet. Het zou de moeite waard zijn indien U eens nakeek bij de persoon waar U zich bv. toe getrokken voelt welke eigenschappen u daar constateert. Dan zult u merken dat er wel veel van de bepaalde karakters overeenstemmen, dat hier a.h.w. een onbewuste binding is die U in staat stelt daar meer aandacht aan te geven. Aan de andere kant zult U veel het tegenovergestelde zien van hetgeen u in u draagt. Vandaar dat deze onverschilligheid optreedt en zelfs zegt "het raakt me de koude kleren niet".

3.

Indien ge nu zelf iets wilt gewaarworden van die binding die er bestaat dan zou ik in de stof niet zoveel aandacht geven aan de reeks grote heiligde en die er zijn. Ik zou de aandacht hoofdzakelijk gaan richten aan mijzelf, en ik zou willen bereiken in de stof dat ik te weten kom, gewoonlijk door aanvoeling, wanneer er iets van mij uitgegaan is en dat het roos heeft getroffen. Dus recht in het doel. U kunt bv. het volgende doen: Wanneer ge in uw buurt gewoon maar eens iets wijzigt aan U zelf, bv. om zoveel mogelijk mensen te benaderen, te bereiken (want op een dode materie kunt U ook invloed uitoefenen maar dat werkt u niet), u gaat bv. de gewoonte aannemen eens een vriendelijke goededag, een vriendelijke goede avond te zeggen, meer niet. Met mensen die je beter kent kun je een babbeltje doen, maar ik ge niet zo direkt aanklaager spelen. Ik ga alleen bewuste vriendelijkheid beoefenen. Dan gaat U merken hoe deze mensen tegenover jou gaan reageren. Gaat U dat overdrijven dan gaan ze u natuurlijk vlug voor de amp houden. Maar u gaat dat bewust doen, u gaat bewust deze mens de aandacht aan uw persoon laten vestigen, het te zeggen bv. "Goedenavond".

Wat speelt zich in deze kleine onbenullige goedendag af? Op de aarde in de mens, is het een gewoonte van, als men iets krijgt van iemand, dat men direkt de onbewuste opmerking zoekt, en wat ga ik in de plaats moeten geven. Dit is een proces dat speelt zich in alle mogelijke lagen der bevolking af. Dit verradt dat er heel weinig vertrouwen is bij de mensen onder elkaar.

Indien nu echter niet beantwoordt wordt aan dit idee van de mensen die u gewoon een vriendelijke goededag zegt, dan gaat u een wijziging aanbrengen in hen op hun mening, u gaat ook een verstoring aanbrengen in een gewone reeks van denken die beelden zijn en zeer sterk op astral gebied hun invloeden kennen. Dan gaat u merken dat er iets wijzigt rondom U en dan zult ge ook begripen en krijgen dat er zijn die ook spontaan tegen U een goededag zeggen, maar die dit misschien ook weer anders op hun beurt een voorje geven waarbij er iets nieuws geboren wordt.

Deze punten buiten uwe bereiking zijn natuurlijk onwichtig, maar U kunt ze ten allen tijde via de gedachte van vernieuwing absorberen. U krijgt a.h.w. een dominante over uwe buurt. Nu zult U zeggen, ja maar er is gezegd, als ik iets doe dan moet ik het bewust doen en dan zeg ik dit niet tegen mijn zin doen. Dit is waar, om te weten de vrijheidsbeleving van mijzelve, dat ik deze leer kennen en aan de hand van mijn bewustzijn kan leren, maar dat heeft geen zin van een vernieuwing aan te kleven en een vernieuwing precies is gelegen in een aktie die van mij uitgaat. Ook tegen een principe dat ik normaal zelf aankleef. Dus gooi ik het roer om en zeg ik, "ik ga eens iets tegen mijn zin doen, maar ik ga dit bewust doen." Ik ga deze bewuste handeling zeker niet voor mijn profijt zoeken. Maar van het ogenblik ik zoiets doe, ga ik een gewaarwording krijgen, ik ga iets konstateren dat is onvermijdelijk. Nu kan ik dit vastleggen.

4.

Ik kan daarop voor mij een gewone tekening maken. Ik ga bv. mijn aktie beginnen en neem papier. Ik ga er een vierkant op tekenen. Maar in deze lijnen ga ik in mijn wesen het bewustzijn griffen van "ik ga vriendelijk zijn". Ik wacht af, nu merk ik dat er velen ook te en mij vriendelijk zijn. Nu zeg ik halt, hier is iets van een werkzaamte, ik ben begonnen met een kracht, een verhouding, te scheppen en deze verhouding komt op mij terug. Dus is dit voor mij een bewijs, als ik iets weggeef komt het naar mij terug. Dan ga ik dat ook vastleggen. In dit vierkant bv. een cirkel tekenen zodanig dat ik 4 hoeken heb. Dat die rand van de cirkel de andere lijnen raakt. Nu heb ik al een cirkel, met een vierkant daarrond. Nu is het eigenaardige als ik een kracht van mij afgeef bewust, en ze komt op mij terug moet deze kracht geladen zijn met iets, het wat weet ik niet. Ik kan dat niet bepalen en is ook met geen regel vast te leggen. Want deze kracht die is afhankelijk van datgene, dat gebrek, dat in mij nog leeft. Want, ik ben pas begonnen, er moet nog veel geschaafd worden. Nu merk ik op een ogenblik dat ik een andere levenshouding in mij krijg (levensvisie bv.) iets dat mij altijd waardevol is geweest blijft mij nog wel de aandacht waard, maar ik begin dit niet meer zo eng te zien. Ik ga dat optekenen.

Benmaal ik het opgetekend heb in mijn zegel, bekent het voor mij waarde indien ik zoveel mogelijk aantekening kan brengen in iets dat ik zelf beleeft zal geen enkel punt vanuit mijn wesen (waar tenslotte de belangstelling is uit verdreven van het profijt) daarin nog een verstoring kunnen aanbrengen. En zo begin ik met alle mogelijke afgeronde belevingen op te tekenen. Ik kan die in verhoudingen leggen aan de hand van een evenwicht dat ik ken, en zo meer. Dit is een begin.

Wat heb ik dan gedaan en gekregen? Ik heb eerst en vooral benatwoord aan een vernieuwing. De vernieuwing die niet het oude wegwerpt, maar die het oude gaat wijzigen, die iets gaat intensifiëren dat bv. uit het oog is verloren. Of ik ga een scheiding die door dat oude in het leven is geroepen, terug bij elk er brengen. En in mijn wesen ook ben ik in mijzelf de profiteur van deze vernieuwende kracht (positieve lichtende kracht) die op het ogenblik kan gaan gebruikt worden. Ik mag natuurlijk niet blijven sterven, en op mijn eenvoud, en ongeestig standpunt blijven. Ik moet altijd de beleving van mijn zegel, de aflesing die ik van het zegel door deze erkenning in mij terug laat opleven laten werken ten dienste van het geheel, of kring, of van u zelf maar dan om een bepaald begrip te krijgen van waar we eigenlijk heengaan, en wat we eigenlijk zijn samen. Doe ik dit zo dan zult U merken dat veel van hetgeen dat U geleerd hebt U niet meer te pas komt, maar dat pas door het leren dat U daarin deed het u nu mogelijk wordt een andere weg in te slaan.

Ik zeg de reden erbij. Het zou anders niet mogelijk zijn geweest, van het zo te kunnen ontdekken en zo te kunnen uitvoeren. Alles wat U doet heeft zijn betekenis, doe het dan bewust. Indien U iets bewust doet, dient U er rekening mee te houden dat alles,

elke kracht elke beroering, die U door uw daad in het leven hebt geroepen dat U normaal zo doende dat terug kunt opnemen, U zelve zult verrijken op een wijze die precies nu niet aan deze eigenschap of regel van rijkdom beantwoordt die op 't ogenblik in U draagt.

U begrijpt als U dit zo doet, dan krijgt uw leven een zin, dan kunt ge op den duur zeggen: "Goed ik constateer daar een feit. Eens in mijn leven heb ik dit gedaan en ik heb dat als antwoord gekregen. Dus zijn deze 2 punten gelijk in waarde. Ik kan alleen mijn wil richten waar het precies goed is, waar het precies voor mij het beste is, en dienstbaar maakt aan de hand van de beleving die ik heb, het bewustzijn dat ik eigenlijk draag en mijn zegel a.h.w. dat ik heb getekend."

Ik meen als U dit zo ziet dat er veel in gedaan kan worden. Want het is niet het geval van: "dit is zo, daar zit een heiligdom, dat geeft kracht en als ik nu maar eens -ist welke woorden ik uit moest spreken dan zou deze aarde wel sidderen."

Het is ook niet meer: "wanneer ga ik bewust worden of ingewijd. Wanneer ga ik nu eens werkelijk herkenning krijgen." Want de waarden die erin liggen in deze herkenning te willen krijgen die U op 't ogenblik bezit zijn deze waarden niet. U zoekt a.h.w. in het duister, met de beste bedoelingen is het onmogelijk voor de mens krachten te leren erkennen en te beleven die in feite voor hem niet definieerbaar, niet herkenbaar zijn. Het verschil dat U meent dat de ene iets beter kan dan de andere is te diep ingeworteld.

Vraag: U zegt dat het verschil te veel in ons is ingeworteld, maar we ondervinden toch dat de ene mens meer begaafd is voor dit en de andere voor iets anders?

Antw: Dan gaan we eens begaafdheid napraten. Want als ik ga stellen de een is meer begaafd dan de andere, dan ga ik mezelf een domper op de neus zetten. Ik ga gewoonlijk te laks zijn om iets zelf te proberen of dat het niet deugt, uit angst natuurlijk dat ik dan toch al weet dat ik het niet kan want de ander is meer begaafd. Niet elke mens kan hetzelfde doen. Daar ben ik het met U eens. Bewust wel te verstaan. Onbewust kunnen de meeste hetzelfde. Van het ogenblik ge rekening houdt met begeerte en angst dan zijn we ongeveer aan dezelfde maat. Neem nu eens dat U zegt de ene is daar meer toe begaafd dan de andere en ik herken deze begaafdheid, dan moet ik toch tegelijkertijd in mijn wezen iets kunnen vinden waar ik in begaafd ben. En indien dit woord, "die is begaafd" de hoge toon aanslaat bij iemand, dan herken ik in deze uitspraak "die is begaafd" zeer hoge krachtsverhouding, iets dat normaal prettig moet vandoen, logisch we streven positief. Anders zou u moeten zeggen, daar is de beul van Londen die heeft er velen naar de andere wereld geholpen. Daar streven we niet naar. Maar U gaat het zien als iets edels, iets dat U wilt presteren. Nu deze prestigieuse kwestie genomen op zijn geheel als begaafdheid, ik kan in mijn wezen ook iets vinden, dat zeer zeker deze prestigieuse zal voleinden of beter mij op dezelfde trap zal doen staan.

Ik kan dit in mij vinden. Ik kan dit gewoonlijk niet met mijn persoonlijkheid accepteren, dat geef ik toe. "Er zijn veel mensen die bv. op dit ogenblik per auto rijden die beter een stootkar zouden nemen. En waarom willen ze niet in de stootkar? Omdat de burens zouden zeggen zie" die heeft zijn auto moeten verkopen en nu rijdt hij met zijn stootkar naar de markt." Het is een prestigekwestie die daar tussenzit. Maar dat is helemaal geen reden om te zeggen die man is meer begaafd dan ik. Ik kan mijn begaafdheid vinden aan iets dat in mij ligt, dat in mij past. En ik kan via mijn wegen door de begaafdheid en de drang die ik positief leer krijgen in mij, daar deze beweeglijkheid zeer zeker een begaafdheid bereiken die een ander mens krijgt. Misschien iets meer erkend dan U, maar dan toch is deze van U zeker zo noodzakelijk. Dus ik ben het niet met het woord begaafdheid eens.

Als we het stoffelijk nemen dan komen we niet ver. Want wij zijn hier bij elkaar, en ik ben daarnet met een theorie komen aandraven die langer duurt dan de tijd die wij in de stof hebben meegemaakt en die nog in de stof zal bestaan. Stof is vergankelijk. En het is ook een bewijs dat er vele na hun overgang pas beroemd of erkend worden. Vandaar dat begaafdheid in de stof helemaal niet past in een esotherische school waar min of meer een eeuwig waarde aan het licht wordt gebracht. En dan in de stoffelijke zin zal ik het misschien moeten afleggen. Als U zegt in de stof ben ik het daar niet mee eens. Goed maar dan voor de stoffelijke uiting en erkenning die daarin verscholen ligt. Want er zijn er vele die begaafd zijn zoals U zegt, zeer slim zijn, die voor dwars in een gekkenhuis zitten. De grens tussen die 2 zowel als idealist of idioot is niet groot in de menselijke benaming. Als ik in de stof in een straat ben en het regent. Er zijn verscheidene huizen in die straat en ik begin aan een deur te rammelen, die is vast maar ik blijf aan diezelfde deur bonken, dan heb ik weinig kans dat die opengaat, en dan doe ik verstandiger van te gaan kijken in de buurt of daar geen deur open is. Dat is een principe dat ge in de stof kunt uitvechten maar in de geest niet meer.

Opv: Ik heb begrepen. Als ge tegen een deur duwt en ze gaat niet open, niet blijven duwen, maar een andere proberen. Maar welke? De eerstvolgende?

Antw: Van het ogenblik dat ge zegt "nu moet ik beslist door een deur heen en ge legt U daarop toe, dan is het makkelijk. Maar zolang dat ge zegt ik moet door die deur willens nillens, dan wordt het moeilijker U bij de hand te leiden en U ergens anders te brengen. Als het nu andersom lag en wij U met een lichamelijke zwaarte konden vastpakken, dan zou dat kunnengebeuren, maar nu kunnen wij dat niet doen, want anders zou het gekrijs enorm groot zijn. Er zijn andere waarden vrienden, en daar moeten we toch eens tussen uit komen.

2e. Spreker.

Goeden avond vrienden,

Vanavond is het mij een eer U iets te komen vertellen, en er ontstaat een zekere grote drang in mij U dat plotseling in waerheid te willen ontoveren. Maar toch, wij die (of U nu in de sferen bent of in de stof) zoeken toch naar God. Wij zien in dezen God vanuit de geest iets dat leven en kracht en vreugde geeft en erkenning van het Zijn. In de stof aanzien wij dezen God gewoonlijk als iets waar wij om bidden en smeken, om iets te krijgen. Dat kan verschillend zijn. In lange tijd was de bereiking van mens en geest voldoende om tot erkenning te komen van een bepaald liefdeaspect. Vandaar dat wij zeggen de Goddelijke Liefde, onze Lieve Heer was zo goed, was zo lief voor de mensen. Als U deze Liefde kunt begrijpen dan junt U wonderen doen, kunt U verder leven en kunt U de eeuwige gelukszaligheid krijgen.

Ik geef grif toe met deze punten heb ik het een heel eind geschopt.

Maar er is toch iets meer.

Want nu is er zoveel gepraat over Jezus, over zijn lijden, over zijn wonderen, zijn dood en opstanding, en als je nu deze Pasenvoorbereiding bekijkt, nog in de meeste annalen die er op het ogenblik nog zichtbaar zijn dan zeg je: "ja 't was toch een treurige boel, voor wat heeft het toch gediend."

Zeer zeker, vele woorden (uitspraken) van Hem zijn eeuwig en waardevol geladen met kracht. En als U het zelf niet meer kunt en U doet het in zijn naam verder dan gaat het misschien nog goed. Maar den ziel eigenlijk als wij nou eens even denken, dat Jezus op deze aarde is geweest, wonderen heeft gedaan, gesproken over de Vader, gekruisigd is en dan ook opgestaan is uit den dode en bewezen heeft dat hij verder leefde, neem ik een keer een punt in de verstouting op mij, om buiten mijn gewoonte om te zeggen: welke zin had dit, dat dit gebeurde?

Ik denk niet nu op dit ogenblik aan die God. Liefde, alleen maar dat lief en dat krijgen en dat goedschikse van kindsaf. Neen ik wil dat afleggen. Ik wil tot erkenning komen van iets dat IS; dat voor alles mogelijk kan zijn.

En dan zo mijn lieve vrienden, als Jezus hier op deze wereld is, en hij zegt "Mens ziehier uw dienaar, ik ben de zoon des mensen", zouden wij dan daar niet de enige bereiking van ons wezen kunnen stellen. Zouden wij dan daar niet in kunnen vinden datgene wat men zegt "Dit is God". En hier is een waarheidsspreuk die ik U wil zeggen, en die ik hoop dat U ze zult onthouden.

Want in den stof die zich bewust van eenheid is nu, dit is de hoogste bereiking voor hen die in de stof zijn.

Vandaar dat Jezus de dienaar was, en dat U het ook best zoudt wezen.

8.

In deze wereld wordt dit genomen als de Godsbeleving, de erkenning van éénheid en diening, tegenover deze eenheid.

Dit is de enige weg die nu vrij ligt om God te leren kennen.

En dan mag U geloven in hel of duivel, of hemel of niet. Dan mag U geloven in sacramenten of al wat erbij hoort, dit kan U tot den vollen weg zijn, maar kan U nooit en te nimmer een Godsbeleving brengen in den stof en zeer zeker later niet in den geest. Dit is nieuw, maar dit is ook oud, want toen Jezus hierpredikend rond ging toen zegde hij dit op zijn manier tegenover deze onbeholpen mensen en toen hij dan ook zegde: "Wanneer men dit met het groen hout doet wat zal er met het dorre geschieden." Lag daar de bekentenis in herkenning van eenheid, en dat hij dan voor de mensen wou zeggen.

Mens der aarde gezond is uwen geest, om dezen aarde tot God te brengen. Let daarop en geef dan de aandacht aan uw daden die U stelt in deze wereld en wees uwen God indachtig in uw daden. En dit mijn lieve vrienden is de ENIGE WEG.....

De enige weg, die U nog kunt ingaan om zo vlug mogelijk tot de bereiking te komen.

En dat U dan zo goed mogelijk meewerkt, aan dit grote werk dat U nog niet weet, en waarin ik en waaraan ik helaas niet zoveel meer kan deel hebben, omdat ik moeilijker te bereiken ben, door de verdeeldheid die onder de mensen is. Maar dat U zodoende kunt meewerken, niet voor de uitbreiding in de stoffelijke zin, niet voor kerken te bouwen en voor te prediken, maar wel dat U zult kunnen helpen voor miljoenen zielen die in den duister zijn en begoocheling. Die op deze werelden leven, en ook wat U noemt na den dood verder leven en ook daar duister kennen. Dat U dezen vrij zult helpen maken.

En dit is uwen taak. En uwen taak ligt niet in den stof alleen! U zult door de Goddelijke Hulp gedragen worden in het werk dat voor hen nodig is. Eenheidsbeleving, dienstbaarheid voor het Al, ontkenning van uw eigen Goddelijke dunk van u zelf. Want den enigen weg der waarheid zoals de zuilen des Lichts de aarde beroeren zal misschien de kerken niet wegvagen, maar wel zuilen van andere geaardheid er in plaatsen om de hemel tegen te houden in te storten.

En hiernede vrienden, hoop ik dat ik U een dienst heb bewezen, het is misschien niet op de manier dat U gewoon bent. Zachtzinnigheid is goed, heel goed, kan helpen, maar er is meer dan een gewoon kruisje te slaan en te zeggen: "God sta me bij, ik kan niet meer."

Dieper moet het zijn, bewust van Uw kracht. Geef dezen kracht die in U zelf leeft ten dienste van deze rampzalige wereld waar U aan verbonden bent en U volbrengt den taak van het Licht.

9.

En al het andere vrienden dat U ook leren zult, nu en in den toekomst, zal alleen maar dienstig zijn om U deze verkonde waarheid duidelijk aanneembaar te maken volgens uw denken en misschien, uw verder niet meer kunnen.

Ik dank J voor uwen aandacht, en dat de Goddelijke Hulp U op dit pad verder loge voeren. Wij zien mekaar misschien niet weer, maar horen mekaar zeer zeker en dan zeg ik U tot de volgende maal/

Gezegend in de naam des Heren. Gods goedheid en Kracht en Liefde in de erk nning van Uw Zijn.

Goeden avond.